

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання 6-й

№ 8 (176)

16

березня

1962 року
П'ЯТНИЦЯ

Ціна 1 коп.

КОМУНІЗМ — ЦЕ РІВНІСТЬ В ДОСТАТКУ

(На семінарі агітаторів)

Ніде правди діти, ще не завжди у нас як слід проходять семінари агітаторів. Особливо погано на них з відвідуванням. Але цього разу на занятті, що відбулося 12 березня, було дуже людно. Кабінет марксизму-ленінізму переповнений, а люди все ідуть і йдуть. І це зрозуміло. Адже на семінарі має бути розглянуто важливе питання, яке хвилює всіх: «Підсумки беззастовного Пленуму ЦК КПРС», який тільки що закінчив свою роботу. Цифри, факти, події, як живі свідчення могутнього руху радянського народу постають в уяві слухачів, а тов. Верхов, який веде семінар, переконливо, майстерно користується ними.

Стан сільського господарства

країни. Кого він не хвилює зараз? Буржуазна преса на Заході зняла галас, що, мовляв, у Радянському Союзі сільське господарство переживає кризу. Проте, кожний здравомислячий людині зрозуміло, що це не так. Успіхи, досягнуті сільським господарством, величезні і незаперечні. Проте, у нас немає можливості повністю задовольнити потреби населення в продуктах харчування. В чому ж причина? А причини в тому, що, по-перше, неухильно збільшується кількість населення, яке за останні роки зросло на 29 млн. чоловік, причому міське населення на 28 млн. чоловік, а сільське — на 1 млн.; по-друге, за рахунок підвищення зарплати, скасування податків і

державних пенсій і запровадження інших заходів збільшились і прибутки населення на 42 млн. крб., а це значить, що люди більше стали споживати м'яса, молока, яєць, масла; по-третє, у нас є ще хиб в організації управління сільським господарством, багато продуктів харчування йде на потреби промисловості.

Чи є у нас можливості в найближчі роки задовольнити потреби населення в продуктах харчування? Безперечно, є. Перш за все слід відмовитись від травопільної системи у землеробстві. Адже з 205 млн. га орної землі, які має наша країна, щорічно 63 млн. було зайнято під посівами малопроductивних трав; слід збільшувати посіви кукурудзи, бобових, цукрового буряка на корм, підвищувати їх врожайність, а це є основою збільшення поголів'я худоби. Партія ставить завдання повністю механізувати і електрифікувати сільське господарство, перебудувати систему керівництва ним, зокрема створити міжколгоспні управління. Ось в чому суть, ось ті, далеко не повні завдання, на виконання яких і спрямована вся увага Комуністичної партії, всього радянського народу.

Закінчуючи семінар, т. Верхов наводить слова М. С. Хрущова про те, що комунізм — це не рівність бідних, це не стіл з порожніми тарілками, а це рівність в достатку, в найповнішому задоволенні матеріальних і духовних потреб людини. І ми віримо, що цей достаток буде завойовано працею радянського народу.

Семінар приніс багато користі агітаторам. І велика заслуга в цьому т. Верхов, невтомного пропагандиста ідей партії.

О. КОРНІЧУК,
агітатор академічної групи.

ЗМІСТОВНА ЛЕКЦІЯ

Минулої п'ятниці зав. кафедри російської і зарубіжної літератури доц. Л. Карлов виступив перед студентами фізико-математичного факультету із змістовною лекцією «О. С. Пушкін — великий поет російського народу».

Значно пожвавилася останнім часом робота ДТСААФ. У різних секціях молоді інституту має змогу в повній мірі задовольнити свій інтерес до різних галузей знань. Особливо захоплюються студенти технікою, радіоспавою. Цікаво, з задоволенням відвідують вони, наприклад, секцію моделювання. Наш кореспондент і зробив це фото, коли відбулося її чергове заняття.

ВСІ НА ВИБОРИ!

★ ★

Набувають громадську професію

З ВЕЛИКОЮ УВАГОЮ СЛУХАЧІ ШКОЛИ МОЛОДИЖНОГО ЛЕКТОРА ПРОСЛУХАЛИ ЛЕКЦІЮ ПРО ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В СВОЇЙ РОБОТІ. КОЖНИЙ ІЗ СЛУХАЧІВ ШКОЛИ ЗАДУМАВСЯ НАД ТИМ, ЯК ПОТРІБНО ІЛЮСТРУВАТИ СВІЙ ВИСТУП ПРИКЛАДАМИ З ПРОЗИ І ПОЕЗІЇ, ЩОБ ЗРОБИТИ ЇЇ ДОСТУПНОЮ І ЗАХОПЛЮЮЧОЮ. ДІЙСНО, РАНІШЕ СТУДЕНТИ НЕ ОСОБЛИВО ЗВЕРТАЛИ УВАГУ НА ТАКУ ВАЖЛИВУ ДІЛЯНКУ РОБОТИ. А ЯК ЦЕ ЧУДОВО, ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, КОЛИ ТВОЯ РОЗПОВІДЬ НАСИЧЕНА ПОСИЛАННЯМИ НА ОБРАЗИ ЛІТЕРАТУРИ, ФАКТИ І ДЕТАЛІ ТОГО ЧИ ІНШОГО ТВОРУ. ТРЕБА ТІЛЬКИ ГЛИБОКО ЗНАТИ ЛІТЕРАТУРНІ ПЕРШОДЖЕРЕЛА, ВМІТИ НИМИ КОРИСТУВАТИСЯ.

ПРОМИНЕ КІЛЬКА МІСЯЦІВ І КУРС ЛЕКЦІЙ У ШКОЛІ БУДЕ ВИЧЕРПАНО, ЗАКІНЧИТЬСЯ НА ТОЙ ЧАС І РОБОТА КОЖНОГО СЛУХАЧА НАД ОБРАНОЮ НИМ ТЕМОЮ — СТУДЕНТИ-ЛЕКТОРИ ПОЙДУТЬ НА ПРАКТИКУ. І ТОЙ, ХТО УСПІШНО ЗАВЕРШИТЬ НАВЧАННЯ, ОДЕРЖИТЬ СВИДОЦТВО ПРО ЗДОБУТТЯ ГРОМАДСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ ЛЕКТОРА.

П. І.

На адресу нашого інституту надійшла посилка з далекої Куби. У ній документи, матеріали, фото, що відображають розвиток народної освіти на легендарному острові свободи.

На знімку: виступає Фідель Кастро. Справа — міністр освіти Куби.

ВИКЛАДАЧІ ВИВЧАЮТЬ ДОКУМЕНТИ З'ЇЗДУ

«Радянський Союз — могутня і багата держава. Є у вас атомна бомба і ракети, але тепер у вас додалися ще більш міцна зброя — Програма партії. І я не впевнений, чого більше зараз бояться капіталісти — ваших бомб і ракет чи нової Програми комуністів!». Цей правильний афористичний вираз одного з лондонських докерів є ще одним свідченням того, що ідеї ХХІІ з'їзду КПРС всесильні, що вони виражають думки і почуття мільйонів людей праці і гідно завершують путь революційної боротьби від «Маніфесту Комуністичної партії» до нової Програми КПРС.

Найголовніше питання ідеологічної роботи полягає в тому, щоб озброїти кожного радянського громадянина цим великим планом боротьби за перемогу комунізму, мобілізувати всіх трудящих на втілення в життя нової Програми КПРС.

Ось чому вся робота філософського семінару, що працює на мовно-літературному факультеті під керівництвом доц. І. А. Табачникова, підпорядкована глибокому вивченню Програми КПРС і матеріалів ХХІІ з'їзду КПРС.

Характерним для цього семінару є те, що серед 28 його слухачів — викладачів факультету активність відзначаються не тільки комуністи, а й позапартійні і навіть пенсіонери, такі

як тт. Рублевська, Гурвич та інші.

В плані занять цього семінару цілий ряд питань, пов'язаних з побудовою комунізму в нашій країні.

Слухачі настільки сумлінно готуються до занять, що дуже важко відзначити кращі доповіді. Кожний виступ, незважаючи на ґрунтовне висвітлення піднятого питання, викликає, як правило, жваве творче обговорення, в якому беруть участь майже всі учасники семінару.

Позитивним є той факт, що теоретичні положення, що розкриваються у доповідях, завжди підкріплюються цікавими прикладами з життя.

Виступи на заняттях тт. Войтушенка, Данилюка, Деркача, Крука, Медушевського, Плющ, Рінберг, Рублевської, Сафоновой, Савенко, Бойчука є прикладом творчого вивчення найважливіших документів нашої епохи.

Шкода, що ці заняття не відвідують студенти, а для них це теж було б корисно, бо там є чого повчитися.

Знайомство з роботою філософського семінару показує, що партійна організація мовно-літературного факультету приділяє велику увагу питанням партійної освіти, озброєння викладачів могутньою зброєю — Програмою КПРС.

Ю. ПОЛУДНЕНКО.

У ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Життя вимагає!

13 березня відбулися відкриті партійні збори фізико-математичного факультету.

З доповіддю «Виховна робота серед студентів факультету» виступив декан факультету Г. Г. Кордун. Він відзначив певні успіхи громадських організацій і кафедр у проведенні ідейно-виховної роботи серед студентів. Існуючі форми ідейно-політичного виховання студентів — політінформації, тематичні комсомольські збори, теоретичні конференції — себе виправдовують. Але на сьогодні тільки цим задовольнятися не треба. Життя вимагає введення нових форм виховної роботи. Товариші Моргунов, Сандакова, Давидов, Бакуменко вказали, що чи не найголовніша частина виховної роботи припадає саме на навчальний процес і вказували на необхідність підняття ідейно-теоретичного рівня викладання всіх предметів, а в галузі суспільно-політичний — особливо. Треба і надалі, але значно краще і частіше, проводити студентські диспути, вечори зустрічей з членами бригад комуністичної праці, видатними вченими, ветеранами революції, майстрами педагогічної справи. Особливу увагу треба звернути на організацію різних відділів факультету громадських професій.

Збори пройшли по-діловому, комуністи намітили ряд конкретних заходів у справі підняття всієї ідейно-виховної роботи на факультеті.

А. СТЕПАНОВА.

СЕРІОЗНО — ПРО МОЛОДИХ

Члени літературної студії нашого інституту систематично цікавляться літературним життям столиці. Так, 13 березня вони взяли участь у цікавому засіданні секції поезії і прози Спілки письменників України.

На цей раз обговорювалася творчість молодих літераторів республіки. Із своїми творами виступили поети Р. Третьяков (Харків), П. Скунець (Ужгород), прозаїки В. Дрозд (Чернівці), Ю. Коваль (Львів), Валерій і Анатолій Шевчуки (Житомир), своїми думками про творчість молодих поділилися письменники і критики старшого покоління: О. Гончар, Л. Новиченко, М. Чабанівський, Д. Гринько, А. Хорунжий, І. Дзюба і інші. Це, безперечно, принесло велику користь і нашим інститутським початківцям.

ТЕМАТИЧНІ КОНЦЕРТИ

7 березня колектив художньої самодіяльності педагогічного факультету звітував перед громадськістю інституту тематичним концертом, присвяченим Міжнародному жіночому дню 8 березня. Концерт пройшов з великим успіхом.

БУТИ ПОПЕРЕДУ В УСЬОМУ

Дружною юрбою вийшли з дверей інституту і попрямували засніженою дорогою до тролейбусної зупинки студенти II групи IV курсу педагогічного факультету. З веселими, радісними усмішками поспішають вони

на 4 взуттєву фабрику — по-знайомитись з процесом виробництва.

Та як же їм не бути веселими і радісними? Адже зимова сесія завершена без жодної «трійки». З 25 студентів — 8

відмінників: Н. Давиденко, Г. Панченко, Р. Похиль, Н. Жук, Є. Луцько, З. Яковенко, В. Яківська, М. Михалко.

Зразкове навчання студенти вміють поєднувати з громадсько корисною роботою. Більшість студентів групи мають постійні доручення; інші ж товариші ретельно виконують тимчасові доручення (Т. Малахова, Л. Ситкіна і Н. Фарба щотижня чергують на агітпункті тощо).

Не забувають студенти і про підвищення свого ідейно-культурного рівня. Ось зовсім нещодавно прослухали цікаву лекцію в планетарії — «Людина — земля — космос», відвідують колективно кіно, театри.

Та найкраще враження про зиму залишила лижна прогулянка в лісах Боярки. Як це чудово і цікаво!

А декілька днів тому в групі відбулися комсомольські збори, на яких студенти заслухали інформацію про хід змагання за звання кращої групи в інституті. Після гарячого обміну думками студенти зобов'язалися: жити і працювати за вимогами Морального кодексу будівника комунізму; провести тематичні збори «Жити, відповідаючи за все»; надалі вчитися тільки на «відмінно» і «добре»; оволодіти однією з громадських професій (а в зв'язку з цим навчатись в школі молодого лектора, відвідувати факультет мистецтвознавства при університеті); переглянути і розподілити доручення так, щоб всі студенти були охоплені громадсько корисною роботою.

Сподіваємося, що студенти групи свого слова дотримують. Отже, побажаємо їм лише найкращих успіхів.

Наш кор.

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУМОР

«ЗАОЩАДИВ»

Прибігає один студент уже перед самим початком лекції в аудиторію I, захеканий, говорить до товариша:

— Мало не спізнився. Біг за трамваем — зекономив 3 копійки.

— Дивак, — відповідає той, — я уже краще біг би за таксі та зекономив би карбованець.

НА ВСЯКИЙ ВИПАДОК

...Відбувається екзамен. Здивований викладач питає у першкурсника:

— Чому ви, товаришу студент, пересипаєте свою мову словами «немовби», «здається», «так би мовити»?

— А ви не будете гніватись, якщо я скажу правду?

— Ні.

— Щоб відступати було легше, якщо буде невірно.

ШКОЛА студнора

ПРИ РЕДАКЦІЇ ІНСТИТУТСЬКОЇ БАГАТОТИРАЖКИ «ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ» СТВОРЮЄТЬСЯ ШКОЛА СТУДНОРА. НА ЗАНЯТТЯХ, ШО БУДУТЬ ВІДБУВАТИСЯ ДВІЧІ НА МІСЯЦЬ, МАЙБУТНІ КОРЕСПОНДЕНТИ ПОЗНАЙОМЛЯТЬСЯ З ТЕХНІКОЮ ОФОРМЛЕННЯ СТІННИХ І БАГАТОТИРАЖНИХ ГАЗЕТ, НАВЧАТЬСЯ ПРАЦЮВАТИ НАД СТВОРЕННЯМ РІЗНИХ ГАЗЕТНИХ ЖАНРІВ. БАЖАЮЧИ ПРОСИМО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЬ У КОМІТЕТІ КОМСОМОЛУ ІНСТИТУТУ І ПРИБУТИ НА ПЕРШЕ ЗАНЯТТЯ, ЯКЕ ВІДБУДЕТЬСЯ 19 БЕРЕЗНЯ В ПРИМІЩЕННІ РЕДАКЦІЇ.

РЕДКОЛЕГІЯ ГАЗЕТИ
«ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ»

НЕ ВТРАЧАЮЧИ ЖОДНОЇ ХВИЛИНИ

Блудча Ліна прийшла до інституту вже з виробничим стажем. Після закінчення 10 класу. Протягом декількох років мріяла вона про навчання в педагогічному інституті. Любов до дітей, до літератури привела дівчину до нас.

Ось вже й складені вступні екзамени. Довелось похвилюватися — чи ж пройде по конкурсу? Але всім тривогам прийшов кінець — дівчину зарахували до інституту на відділ української мови і літератури. Тепер все попереду — сумлінно навчатись, наполегливо оволодівати професією вчителя.

З перших днів Ліна серйозно взялася за роботу. Ретельно протягом усього семестру готувалась до практичних і семінарських занять, до зимової екзаменаційної сесії. І коли наступили хвилюючі дні складання

екзаменів за перший семестр, ця наполеглива робота принесла хороші наслідки: Ліна склала екзамени на «чотири» і «п'ять». Спокійно можна відпочити після напруженого часу, а потім знову взятись за навчання. Більше місяця минуло уже з початку нового семестру, і дівчина показала себе з хорошою стороною.

Часто можна бачити її в кабінеті літератури і мови, історії КПРС — це Ліна готується до практичних і семінарів. Попереду немало труднощів — весняна сесія, практика в школі. Але Ліна наполеглива — вона стане справжнім педагогом!

Фото цієї хорошої дівчини, невтомної в праці і веселої в час дозвілля, ви бачили в минулому номері нашої газети на другій сторінці.

Обговорюється важливе питання

9 березня відбулося розширене засідання Вченої Ради інституту. З доповіддю «Про стан ідейно-виховної роботи серед студентів інституту» виступив секретар партбюро доц. О. П. Павелко. В обговоренні доповіді взяли участь проф. І. І. Пільгук, проф. М. О. Давидов, ст. викл. О. П. Блик, викл. В. І. Бондар і ін. Критичні зауваження були висловлені на адресу громадських організацій, окремих кафедр, агітаторів. Було вказано також на недостатнє висвітлення цього важливого питання на сторінках нашої газети.

Цікавий почин

На V курсі українського відділу мовно-літературного факультету розпочалося читання оглядового курсу історії грузинської літератури. Протягом трьох тижнів доцент Тбіліського державного педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна Ф. М. Бегіашвілі познайомить майбутніх українців з розвитком грузинської літератури в

дожовтєву епоху, а також в радянський період.

Порядком самообміну з 1 квітня ц. р. професор нашого інституту Ю. С. Кобилецький прочитає курс української радянської літератури для студентів-випускників грузинського та російського відділів філологічного факультету Тбіліського інституту.

Малюнок-загадка

Хто вгадає, що не врахував комендант гуртожитку № 1 О. Порязев, коли організував ремонт кімнати

№ 79? Відповіді можна надсилати в господарську частину нашого інституту.

Мал. М. Аврамчука.

РЕПОРТАЖ

Ми задоволені

Наш кореспондент О. Корнійчук побував у профілакторії, де відпочивають студенти університету і нашого інституту.

Цікаво, змістовно, з великою користю для здоров'я проводять вони там свій час.

Нижче друкуємо його короткий репортаж.

Щомісяця 20 студентів нашого інституту відпочивають в профілакторії. Завітаємо в гості до відпочиваючих. Світлі, зашпалювані, чисті палати, в коридорі килимові доріжки, квіти, дивани — все говорить про те, що тут люблять порядок.

Нічний санаторій — так зараз називають профілакторію, де відпочиває, набирається сил, лікує своє здоров'я близько 110 студентів КДУ і нашого інституту. Студенти з ослабленим здоров'ям знаходяться під наглядом лікаря-спеціаліста, дотримуються режиму праці, відпочинку, харчування. Все це сприяє покращенню здоров'я студентів. Як відмітив головний лікар І. Нестеренко, відпочиваючі поправляються в середньому від 2 до 5 кг. за зміну. А це вже непоганий показник роботи санаторію. Крім того, в санаторії організовано відпочинок студентів: 2—3 рази на місяць

студенти слухають лекції на різноманітні теми, двічі на тиждень переглядають фільми, роблять культпоходи в театр, організовують екскурсії по місту, в Канів та інші історичні місця. Санаторій добре обладнаний настільними іграми, є кімнати для масовок, які вдало проводить масовик санаторію В. Бодягін, кімнати для більярда, для занять. Ми зустрілися з нашими студентами Л. Бондаренко, В. Коздобіною, Є. Павелко, М. Дем'яненко, О. Василенко, В. Лещенко, С. Максименко, Л. Пасічник та іншими.

— Як відпочивається? — запитують у них.

— Добре! Ми дуже задоволені! — дружно відповідають студенти. З теплим почуттям вдячності керівництву санаторію повертались ми додому. Відчувалось в усьому, що люди дійсно піклуються, вболівають за свою справу.

ДО ДНЯ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ

ГЕНЕРАЛ КОМУНИ

На днях Максим Рильський у вечірній розмові з читачами «Вечірнього Києва» говорив про те, що житимиряни пишуться іменами багатьох своїх видатних земляків. Серед них поет назвав ім'я героя Паризької Комуні Ярослава Домбровського.

Так, головнокомандуючий військами Паризької Комуні, генерал Ярослав Вікторович Домбровський, славний син польського народу, що віддав своє молоді життя (він загинув у 35 років) за щастя народу Франції, — є нашим земляком.

Він народився в Житомирі, там провів своє дитинство. З юнацьких років він вступив у революційну боротьбу. Співкування з російськими революційними демократами, особисте знайомство з Чернишевським, дружба з Зигмундом Сераковським — другом і великим прихильником Чернишевського і Шевченка — формували світогляд Домбровського.

За участь у визвольній боротьбі польського народу Домбровський був заарештований, але по дорозі на каторгу втік. Через півроку, організувавши втечу з тюрми своєї дружини, теж польської революціонерки Пелагеї Згличинської, Домбровський разом з нею емігрував у Францію.

Там скоро він зблизився з членами Інтернаціоналу, організованого Марксом і Енгельсом, командував одним із загонів армії Гарібальді.

Коли почалася велика епопея Комуні, Домбровський без вагань став її вірним бійцем. Це був один з найосвідченіших, найрішучіших керівників Комуні. Він запропонував єдиний вірний план дій: негайно розпочати наступ на Версаль, розгромити урядові війська, заарештувати уряд. На жаль, план Домбровського не підтримали, і це було, як відзначав Маркс, однією з найсерйозніших помилок Комуні.

До останньої хвилини життя він був стійким комунаром. Домбровський з'являвся там, де було найтяжче становище. 23 травня 1871 року Домбровський був смертельно поранений. Захисники барикад прощались з своїм командиром і з Комуною, бо це був майже останній день і її життя.

Тіло Ярослава Домбровського було поховано у склепі на кладовищі Пер-Ланез. Та через вісім років героя безцеремонно винесли із склепа і заховали на кладовище Іври. До цього часу невідомо, де поховані останки героя Комуні.

Але ім'я славного комунара свято бережуть люди в своїх серцях.

І. КРУК.

Редактор П. ХРОПКО.